

מיניכר צ'יבי

מאת אדווין ארלינגטון — רונינסון

מיניכר צ'יבי, בן-בזו בְּהִלְדוּ,
רְנָה וְהִלְךְ עַת גִּדְף הַעֲמִים ;
בְּכַה מֵר יִבְכָּה עַל וְהִלְדוּ,
וּבְיָדוֹ נְמוּקִים.

מיניכר נְכֹסֶף לְיָמִים שְׁעָבְרוּ -
לְבָרֵק חֲרָבוֹת, מְצַהֲלוֹת אֲבִירִים ;
מִרְאוֹת אִישׁ קָרַב אוֹתוֹ גֵּרוֹ
לְצֵאת בְּשִׁירִים.

מיניכר נָד לְמַה שְׁאִינוּ,
נִיחָלִם, נִישְׁבַּת מְכַד מְעֵשִׂיו ;
חֵלֶם עַל פְּרִיאָם, קַמְלֹת וְעַל נָא,
וְשִׁכְנֵי אֲבוֹתָיו.

מיניכר סָפַד לַהוֹד, לְהִדָּר
הַקְּתָרוֹ בָּם שְׁמוֹת אֲרֻנָּן וְשִׁנֵּי ;
נִיסָפַד לְרוֹמָס, פְּרוּץ וּמְסָקָר,
וְחִקְמָה - בֵּית עֲנִי.

מיניכר רחש אהבה ויקר
 למדיצוי, אף כי לא ראהו ;
 מה מאד לחטא היה נמקר
 אף לו זה קרהו.

מיניכר חרף כל אשר בינוי
 ותאקי, בעיניו, היה לדראון ;
 נאנח עד החן הקדמוני
 שק בגד שריון.

מיניכר בו לנהב בו ישעה,
 אף יצר לו נורא עדי-עד בלעדיו ;
 מיניכר היה בו הונה והונה
 מאלף עד תו.

מיניכר ציבי, אחר את זמנו,
 גרד את ראשו והמשיך להגות ;
 השמעל, ותלה בגורל אסונו,
 והוסיף עוד לשמות.

עברית: אליעזר ד. פרידלאנד

